

PICA DEL CARLIT

Alta Cerdanya

Per Lanós

Distància	8,8 km (anada)
Desnivell acumulat	+1368 -192m
Nivell de dificultat	moderat
Data	28 de juliol de 2008
Cartografia	Ed. Alpina. Cerdanya (1:40.000) IGN. Carte de randonnée. (1:25.000) 2250 ET Bourg-Madame.
Punts per a GPS	http://ca.wikiloc.com/wikiloc/view.do?id=171048

La Pica del Carlit, sostre de la Cerdanya, és de les muntanyes «imprescindibles» pels excursionistes d'una banda i l'altra dels Pirineus i per tant, de les més visitades. L'itinerari preferit per la majoria és el que partint de l'estany de la Bullosa, passa pel Coll Colomer. No és per casualitat: el rosari d'estanys de la seva falda, l'esveltesa del massís i la dilatada perspectiva que es gaudeix des del seu cim, composen un escenari senzillament bellíssim. Això però comporta importants aglomeracions, sobretot en època estival que li fa perdre part del seu encant. Hi ha rutes alternatives com la que us proposem, també paisatgísticament prou agraïdes, que ens permeten esquivar les aglomeracions, si més no fins al coll entre els dos Carlits.

Es tracta de pujar-hi per ponent, des de la vall de Font Viva, per l'estany de Lanós. És una ruta lleugerament més llarga que la de llevant per la Bollosa (un quilòmetre i escaig) però amb força més desnivell acumulat (490 m). Si disposeu de mitjà de transport a cada banda, és bona idea pujar per un cantó i baixar per l'altre.

Arribar fins a l'estany de Lanós, ja constitueix per sí mateixa una bonica excursió i pot servir de base per a fer altres cims dels voltants: Coma d'Or, Castell Isard,... Té tres estanys en el seu camí i hom pot contemplar des de dalt el bell recorregut del rec de Lanós. A partir de l'estany de Lanós hi ha l'alternativa de retronar per l'altre marge del riu, per Coma Joan, a la falda de la Serra de les Xemeneies.

Podeu tenir en consideració que, a tocar de Lanós, hi ha el Refugi dels Enginyers (EDF, lliure) i la cabana de la Guimbarda, per si us cal pernoctar-hi.

Sense neu és un recorregut fàcil i no té altre dificultat que el desnivell acumulat i l'elevat pendent del corredor final, però desproveït de passos exposats o de grimpada. Amb neu –segons les guies– aquest corredor pot tenir una inclinació de

45° i cal travessar una cornisa. També abans de Lanós hi ha trams exposats a les allaus, a la falda del Pic de Font Viva, pel que recomanen anar-hi per Coma Joan (tot i que també aquí hem trobat restes evidents de més d'una allau). El circuit des del Passet a Lanós és ben apropiat fer-lo amb raquetes, tenint en compte aquestes consideracions.

Aproximació. Per les carreteres N20 i N320, de La Tor de Carol al Coll de Pimorent. A l'alçada de Portè cal prendre una pista asfaltada que per la part baixa del poble, passa pel costat del quarter de bombers i vers llevant s'endinsa a la Vall de Font Viva. Està senyalitzada amb un rètol «Massís del Carlit per Lanós». Trobarem una guingueta i una barrera on us la municipalitat ens cobrarà una taxa de pas. Amb neu és molt possible que ens calgui deixar el vehicle en aquest punt. Després de 3,5 quilòmetres des de la cruïlla arribem al primer aparcament, just a l'alçada de la pesa del Passet.(1)

Aparcament del Passet (1.726 m.) plànols i cartells ens indiquen el camí que s'enfila en fort pendent vers el nord. Comencem a caminar: el nostre objectiu destaca a l'horitzó amb els seus dos turonets, vers gregal (ne), al fons de la vall. A sol ixent s'alcen els Pics de Coll Roig. Aviat rebutgem un corriol a mà dreta que ens menaria a l'estany de Font Viva. Abastem el GR 7-107c (1.824 m., 10') i el seguim a mà dreta, en moderat pendent vers gregal (ne)(2) Transitarem seguint els replecs de la falda de migdia del Pic de Font Viva, creuant diversos torrents que se'n despengen. Aviat albirem l'estany de Font Viva. Separada del camí, a mà dreta, una placa recorda dos muntanyencs morts el 1952. Més endavant trobem, també a mà dreta, el corriol que prové del segon aparcament del Passet

Antic camí de la SNCF (3)(2.150 m., 1h). Quan hem depassat la vertical de l'estany de Font Viva, el corriol pel que veníem acaba en un altre més ample i planer que, si ens hi fixem, marxa vers ponent per la falda del Pic de Font Viva. El prenem a mà dreta, seguint els senyals del GR. A partir d'aquí gaudirem d'un tram planer (a voltes en suau baixada) tallat a la roca en alguns punts, que va girant a nord endinsant-se pel marge dret de la vall del rec de Lanós, encara per la falda del Pic de Font Viva. Podrem contemplar els salts que fa el riu, molt per sota del nostre camí. Perdre de vista el Carlit, amagat darrera la Serra de les Xemeneies. Vers el nord, al fons de la vall podrem albirar la paret de la presa de Lanós amb el Puig de Castell Isard, darrere.

Abans de la presa un corriol s'enfila per l'esquerra. Seguint-lo hi aniríem a parar. I també podríem prendre-hi el camí cap a la Portella de Lanós i el Coma d'Or o el Puig Pedrós de Lanós. Però no cal arribar a la presa si no volem. Sense deixar el GR travessem un rec per un pontarró. A mà dreta, vers xaloc (se), marxa una pista que després acaba en corriol. És el camí que mena al Refugi dels Enginyers i a Coma Joan.

Seguint una antiga pista vers gregal (ne), passem per sota la paret de la presa, que deixem a mà esquerra, fins a una cruïlla.

Camí del Rec dels Forats (2.217 m, 2h 10'). A l'alçada de la cabana de la Guimbarda (que no podem veure perquè queda sobre nostre dalt d'un turonet) el GR fa un gir de 90° vers el nord i continua pel marge esquerre de l'estany de Lanós. Nosaltres l'abandonem marxant vers sol ixent en una cruïlla no senyalitzada, però per camí evident, fressat i fitat. Comencem a enfilem-nos, en moderat pendent, pel marge esquerra del rec dels forats. Com a referència deixem a mà esquerra una paret que desvia el curs del rec vers l'estany. Des d'aquest punt, mirant enrere ja podem albirar la cabana.

Després girem a xaloc (se). Més endavant creuem el rec, passant al marge dret i ens en anem separant quan desapareix sota el llit rocallós. Després d'uns ressalts successius, superat un llom herbat, abastarem l'Estany dels Forats. A la zona hi ha diversos estanyols originats per la fosa de la neu que van minvant i assecant-se a mesura que avança la temporada, perdurant el major d'ells.

Perxa nivomètrica (2.505 m., 3h 10'). Sobre l'Estany dels Forats, en un turonet, hi ha una perxa nivomètrica. Des d'aquest punt, el Carlit, que s'alça davant nostre a sol ixent, sembla poc accessible.

El camí però, emprèn en curtes llaçades el fortíssim pendent de la tartera que s'escola per la canal que tenim davant fins a la base d'un contrafort, la ressegueix i s'hi enfila. Després segueix amb igual pendent fins al collet entre els dos cims, on s'ajunta al camí que prové de la Bullosa.

Cim de la Pica del Carlit (2.921 m., 4h 05'). És bicèfal, amb dos turonets. Per escassos metres, el més alt és el de migdia. Dilatada perspectiva que el dia, ennuvolat, no ens deixa gaudir plenament. Ens dies clars vers ponent podem albirar fins la Maladeta. Més proper hi tenim el Coma d'Or i el Puigpedrós de Lanós, els estany de Lanós i dels Forats, per on hem pujat. Vers el nord destaquen el Pic de la Grava, el Puig de la Portella Gran, de la Cometa i els Peric. Més proper el Tossal del Lloser o fals Carlit. Molt endarrere s'arriba a albirar les puntes del de Baxouillade i del Ròc Blanc. Vers sol ixent el Puig del Pam, la Serra de Madres i el Canigó. Més proper el Roc d'Auda i tot el rosari de llacs, des del la Bullosa fins al de Sobirans. Després tota el cordal d'Ulldeter fins al Puigmal. A migdia el Puigllançada, la Tossa d'Alp i el Cadí. Més propers el Pic de la Serra de les Xemeneies i els de Coll Roig.

Retornem pel mateix camí en 3h 15'. Hi hem esmerçat un total de 9h 30'. (4)

(1) Podem arribar-nos fins al segon aparcament i prendre des d'allí un corriol que ens portarà al mateix camí, però amb un pendent molt més fort. Aquesta opció és interessant si volem fer la variant de Coma Joan.

(2) El camí del GR prové d'un revolt molt tancat a la N320, sobre Portè. És un punt on també podríem començar-hi l'excursió. Però l'espai per aparcament és molt reduït.

(3) A primeries del segle passat la SNCF (ferrocarrils francesos) va fer prospeccions a la zona i va construir aquest camí que, planer com és, recorda el pla inclinat dels trens minaires (sense que haguem pogut constatar que fos fet amb aquesta intenció).

Les dues guerres mundials varen deturar els treballs i no fou fins al 1955 que l'EDF (companyia elèctrica francesa) va emprendre la construcció de la presa de Lanós. És la més gran d'aquesta part dels Pirineus i serveix per emmagatzemar l'aigua tant de la seva pròpia conca com la dels afluents de l'Arièja Siscar i Vésines que es bombeja des de la central de l'Ospitalet. Com que el Lanós és tributari del Carol i aquest del Segre, va caldre un acord previ entre els estats espanyol i francès davant les Nacions Unides.

Durant tot el recorregut per aquest camí podem observar diverses boques de mina que (suposem) varen servir per als treballs de la canalització soterrada.

(4) Tenim l'opció, a partir de Lanós de retronar per Coma Joan, per la falda de la serra de les Xemeneies, fent uns dos quilòmetres i escaig extres però, si no coneixem, val la pena perquè ens dona una altra perspectiva de la vall. Fent camí per aquest cantó anirem a passar per les pistes d'esquí de fons de Portè, pocs

abans del segons aparcament. També podem optar per desviar-nos a mà dreta vers l'estany de Font Viva i retornar així al primer aparcament. Trobareu als punts per a GPS d'aquesta alternativa al fitxer corresponent.